

**Kolosváry-Borcsa Mihály****A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából**

Kolosváry-Borcsa Mihály (Kolozsvár, 1896. - Budapest, 1946. december 6.) magyar újságíró, politikus, katona.

Még az I. világháború előtt katonának jelentkezett, a háború idején végig a fronton harcolt, de katonai pályafutását 1920 után befejezte. Ezt követően újságíró lett, majd Gömbös Gyula híveként bekapcsolódott a politikába. Budapesten az Új Élet ifjúsági lap, majd 1937-től a Függetlenség c. napilap szerkesztője lett, később pedig a Szózat c. fajvédő újságnak. 1938-tól az Imrédy-kormánynak volt sajtófőnöke. 1939-ben országgyűlési képviselő lett a Magyar Élet Pártja programjával. 1939. júniusától már a Sajtókamara elnöke volt. A Sztójay-kormány idején kinevezték a sajtó, a rádió, a könyvkiadás és a külföldi hírszolgálat kormánybiztosává, az ő feladata volt megakadályozni, hogy zsidó írók művei megjelenjenek. A Lakatos-kormány idején felmentették hivatalából, de a nyilas hatalomátvételt követően újra ellátta ezeket a tisztségeket. 1945 elején a Sajtókamara bevételeivel és irattárával együtt Németországba menekült a szovjetek elől, ahol azonban a Martin Himmler vezette OSS fogságába került, akik kiadták Magyarországnak, mint háborús bűnöst. Népbíróági perét Kassai-Schalmayer Ferencével együtt tartották, mindkettőjüket halálra ítélték és kötél által kivégezték.

Életrajza a Magyar életrajzi lexikonban.

Életrajza az Országgyűlési Almanach 1939-1944-ben

---

**MAGYAR ÉLETRAJZI LEXIKON**

Kolosváry-Borcsa Mihály (Kolozsvár, 1896 – Bp., 1946. dec. 6.): újságíró, a Horthy-korszak hírhedt sajtópolitikusa. A Szózat c. fajvédő lap belső munkatársa, Gömbös környezetének tagja. 1935-ben a miniszterelnökség sajtóosztályára került. 1937-től 1938. máj.-ig, majd 1939. febr.-tól 1944-ig a kormány félhivatalos lapjának, a Függetlenségnek a főszerk.-je, ogv.-i képviselő. Az Imrédy-kormány sajtófőnöke. 1939. jún.-tól a Sajtókamara elnöke. A Sztójay-kormány kinevezte a sajtó, a rádió, a könyvkiadás és a külföldi hírszolgálat kormánybiztosává. 1945 elején a Sajtókamara pénzével és bizalmas irattárával Németo.-ba szökött. A Népbíróság halálra ítélte, kivégezték. – Irod. Szirmai Rezső: Fasiszta lelkek (Bp., 1946).

## ORSZÁGGYŰLÉSI ALMANACH

[http://www.ogyk.hu/e-konyvt/mpgy/alm/al939\\_44/223.htm](http://www.ogyk.hu/e-konyvt/mpgy/alm/al939_44/223.htm)

---

### Metapédia

#### **Kolosváry-Borcsa Mihály**

Kolosváry-Borcsa Mihály 1896-ban született Kolozsváron, a katonai pályáját a Trianoni békeszerződés után feladta, és a két háború közti időszakban elismert sajtópolitikus lett.

#### Pályája

Kolosváry-Borcsa Mihály, (Kolosvári), vitéz, politikus és lapszerkesztő, \*1896. Gömbös Gyula híveként kapcsolódott a politikába, Debrecen törvényhatósági bizottságának tagja, 1935-ben pedig Nép programmal a város első pótképviselője lett. 1939 elején Gyomán a Magyar Élet Pártjának programjával képviselővé választották. Szerkesztette Budapesten az Új Élet c. Ifjúsági lapot, fel. szerkesztője volt Debrecenben a Debreceni Újság Hajdúföld c. napilapnak, 1937-ben a Függetlenség c. napilap főszerkesztője lett. 1938-ban az Imrédy-kormány sajtófőnöke miniszteri tanácsosi rangban; ő hajtotta végre a hetilapok revízióját. Képviselővé választása után ismét a Függetlenség fel. főszerkesztője lett ő vezette a sajtókamara előkészítését s annak megalakulásakor, 1939-ben, elnökévé választották. Összegyűjtötte és kiadta a magyarországi zsidó írók munkásságának jegyzékét. A szovjet megszállás elől Németországba menekült, ahol amerikai ruhába öltözött zsidók elfogták, egy 16 éves zsidó suhanc pálcával megverte, majd kiadták a magyarországon uralomra jutott bolsevista terroristáknak.

#### Halálra ítélik

Az Imrédy- kormányban vállalt sajtóigazgatói munkája miatt 1946. dec. 6-án a Népbíróság halálra ítélte, kivégezte.

#### Visszaemlékezés Kolosváry-Borcsa Mihályról

Kolosváry Borcsa Mihályra, a Sajtókamara vezetőjére ön azt mondta nekem a telefonban, hogy zseni volt. Milyen tekintetben? - Nagyon tehetséges volt. Lófő volt, de "minden lófő bolond egy kicsit", mondta nekem. Erdélyi, az édesapja Borcsa Mihály, de t tulajdonképpen a nagybátyja nevelte fel, így lett Kolosváry Borcsa Mihály. Na most, amikor visszajött Erdély, mint általában az erdélyiek mind, magas pozícióba került. A kamarától 800 pengő tiszteletdíjat kapott, amit soha nem vett fel, hanem az újságíró-feleségek szülési segélyének alapjára adta be.

### Jólelkű ember

- Ez nála propaganda fogás lehetett, vagy ilyen jólelkű ember volt? - Végtelenül jólelkű ember volt. Nagyon sokszor elfordult, hogy amikor már a zsidótörvény bejött, állástalan újságírók rohantak hozzá, és még adott nekik pénzt. Például Kolozsvárról Bíró..., Bíró... nem tudom már, ki, és a Sajtótanácshoz továbbítottuk, mert ezüst vitézségi érme volt, csak az volt a baj, hogy mire a Sajtótanácsból lejött az irat, az illetőt elvitték.

### Sajtófőiskola

Kolosváry-Borcsa Mihályt ön jóindulatú és jószándékú emberként írja le... - Persze! Ő állandóan azt hangsúlyozta, hogy ezek zugfirkászok. Nem írják meg az igazat, és az egész kulturális életünket ellepik. Na most, létrehozta a Sajtófőiskolát, pontosan azért, hogy ne képzetlen újságírók kerüljenek ki, az úgynevezett slapajok, hanem olyanok, akiknek a nyomdatechnikától kezdve a nyelvekig mindent tanulniuk kellett. Dr. Mihelicsi volt annak az igazgatója, aki egyébként az Új Embernél is igazgatói szerepet töltött be, báró Krai István volt a titkár.

### Művei

A zsidókérdés magyarországi irodalma